

MARIA TENHEMELOPNEMING

Lc. 1, 39-56

Inleiding

Welkom, beste mensen, hier in deze kerk, welkom als u van thuis uit met ons meeviert. Vandaag vieren we Maria Tenhemelopneming, een feest ter ere van Maria, zou je zeggen zo in eerste instantie, maar laten we daarbij niet vergeten dat ieder feest dat we vieren in de kerk; sterker nog, iedere eucharistieviering, iedere liturgie die we vieren in de kerk is ter gelegenheid van eer en lof aan God. In de lezingen vandaag zullen we dat op verschillende manieren terug zien komen. De eerste lezing is uit dat boek vol visioenen, het boek Openbaring, waarin een vrouw aan de hemel tekent, een vrouw die een kind baart. U kent de lezing of herkent hem wellicht straks.

In de tweede lezing komt de apostel Paulus aan het woord. Hij vertelt hoe Jezus de eerste was die de dood overwon en in het evangelie zien we Maria op bezoek bij haar nicht Elisabeth en als zij elkaar begroet hebben, bidt Maria dat beroemde gebed tot de Heer, het Magnificat: lof aan de Heer.

Laten we ons op die thematiek bezinnen, maar voordat we dat gaan doen wil ik u voor straks voor bij de overweging twee vragen meegeven: een vraag is: hebt u het wel eens meegemaakt dat aan uw rozenkrans een enkele kraal tekort kwam en de tweede vraag is; op welke plaats vinden we het geheim waarvan we vandaag het feest vieren? Ik wens u een goede viering.

Overweging:

Twee vragen heb ik u gesteld, beste mensen, toen we enige tijd terug de viering inleidde. De eerste vraag was of u wel eens een rozenkrans had waaraan wat kralen ontbrak. Nu zou ik kunnen vragen: steekt u u vingers maar op, maar u weet dat ik u niet kan zien dus ik vertrouw erop dat u nu allemaal uw vingers of uw hand omhoog hebt gestoken en dan kan ik me zo voorstellen dat u zo ongeveer de volgende voorbeelden kunt geven:

Ik weet nog van het rozenkrans van mijn opa, jaren zoek en bij de verhuizing kwam het tevoorschijn, klemgezet onder de zitting van zijn rookstoel en bij het eruit trekken bleken er twee kralen verdwenen.

Of die rozenkrans van tante Jet: in handen gekomen van de kleine nichtjes die ermee aan het spelen waren en die het kapot trokken. Enkele kralen rolden weg en zijn nooit meer teruggevonden.

Of die ene handgeknoopte rozenkrans die paters ergens in den vreemde gemaakt hadden, jaren op een spijkertje achter de deur gehangen en bij het stoffen ineens naar beneden gevallen omdat het touwtje het begaf. Kralen eraf en niet meer allemaal teruggevonden. Zo kunt u wellicht nog wel een aantal voorbeelden noemen van rozenkransen die kralen tekort komen, 1, 2, 3 misschien zelfs 5 kralen tekort als het een erg kwetsbare rozenkrans was. Maar wat dacht u van 50

kralen tekort? Ik heb hier een rozenkrans waar ik maar liefs 50 kralen aan tekort kom en u zult wellicht denken: en die rozenkrans is al zo groot en zo lang.

Deze rozenkrans bevat 150 kralen voor de geheimen van de rozenkrans zoals we die net tot voor de millenniumwissel met elkaar baden. Maar toen heeft paus Johannes Paulus ons nog vijf geheimen gegeven, de geheimen van het licht.

De geheimen van het licht zijn eigenlijk een soort openbaringsgeheimen. Ze maken duidelijk wie Jezus voor ons kan zijn. Jezus wordt gedoopt in de Jordaan en zo aan ons openbaar gemaakt. Dit is mijn geliefde Zoon, zegt God. Vervolgens zien we Jezus in actie bij de wonderbaarlijke verandering van water in wijn op de bruiloft in Kana. We horen Jezus het evangeliewoord prediken en de zonden wegschelden in het derde geheim. Vervolgens in het vierde geheim zien we Hem verheerlijkt op de berg Tabor, een vooruitblik op zijn verschijnen op de dag van verrijzenis. En het laatste van die geheimen van het licht is niets minder dan het geheim van de eucharistie, die we iedere zondag toch hier willen vieren. Vijf geheimen; een vierde serie die erbij is gekomen. Met als gevolg dat ik aan mijn rozenkrans 50 wees gegroeten, 50 kralen tekort kom.

De andere vraag die ik u stelde was: weet u waar de viering van het feest van vandaag zijn plek vindt, in welk van die geheimen? Als u goed hebt opgelet zat hij niet bij de geheimen van het licht, maar waar dan wel? Bij die blijde geheimen? Bij de droeve geheimen? Of bij de glorievolle geheimen? Als ik nu weer rond zou kijken en u de hand vraag op te steken kan waarschijnlijk ook vrijwel iedereen de hand opsteken. Het gaat natuurlijk om het vierde van de glorievolle geheimen en daarmee komen we dan weer terug bij het feest van vandaag: Maria wordt ten hemel opgenomen. En zoals ik in de inleiding al zei: als je dat in de bijbel op wilt zoeken, vind je het niet, maar kijkend naar die lezingen worden we goed op weg geholpen.

Die eerste lezing, daar is het maar de vraag van of de apostel Johannes het wel degelijk over Maria heeft, als hij beschrijft dat een vrouw aan de hemel als teken een kind baart. Natuurlijk, het kan, het is een eerste verwijzing die ons erg aanspreekt. Maar als we het verhaal verder volgen, dan lezen we grote parallellen met het verhaal van Hagar in het oude testament. Hagar, één van de dienstboden van Sara, de vrouw van Abraham, die, omdat Sara nog geen kind kan krijgen, met Abraham naar bed gaat en zo Abraham een kind geeft, Ismael. Maar als dat te goed lijkt te gaan, wordt Sara jaloers. Zelfs als ze zelf inmiddels Isaak heeft gebaard en ze vraagt Abraham Hagar en haar kind de woestijn in te sturen. Diezelfde woestijn hoorden we in de lezing uit het boek Openbaring. Woestijn, een plek van eenzaamheid, een plek om je terug te trekken en te bezinnen, maar ook een plek van dood. Die doodspek is misschien wel de verwijzing die het meest tot uiting komt ook met het verhaal van openbaring, waar een draak de dood symboliseert. Maar uiteindelijk, in het boek Genesis, komt het goed. Hagar wordt in veiligheid gebracht en ook haar zoon wordt in veiligheid gebracht en krijgt de belofte leider over een groot volk te worden en daar zien we een tweede parallel naar Maria, want ook de zoon van Maria, op zijn plaats bij God,

zal leider over een groot volk worden. En ook Maria, zo vieren we vandaag, vindt haar plaats in de veiligheid bij God.

Wat die plaats is vertelt ons de tweede lezing, de apostel Paulus vertelt ons daar hoe Jezus degene is die de dood heeft overwonnen en zijn plek in de hemel vindt aan de rechterhand van de Vader, zoals we iedere zondag in de geloofsbelijdenis bidden. Maar de lezing vandaag gaat verder en heeft het over dat Jezus daarmee een plek bereidt voor ieder die gelooft, ieder die de weg van Christus wil volgen. Daarbij mag Maria toch als een van de eersten genoemd worden. We hoorden het in de blijde geheimen. Hoe ze haar hart openstelt als Gabriel haar de goede boodschap komt brengen. Hoe het kind in de schoot van Elisabeth schopt als Elisabeth Maria begroet en door Maria begroet wordt. Hoe blij Maria alles bewaard na de geboorte van Christus in de stal in Bethlehem.

Maar ook in de droeve geheimen horen we van de plek van Maria, want zij is tussen die mensen als Jezus met zijn kruis tussen de mensen doorgaat op weg naar Golgota. Zij staat met Johannes aan de voet van het kruis en ook die geheimen horen bij haar en tekenen mee haar plek die zij verdiend mag hebben. En vervolgens in het evangelie van vandaag horen we hoe Maria zelf daarmee omgaat. Door te bidden 'hoog prijst mijn hart de Heer' in het Magnificat. En daar horen we eigenlijk het programma van Christus verteld, een programma dat Hij krijgt van God, waar de hoogmoedigen, de machtigen, terug op hun plek gewezen worden en waar nederigen verheven worden. Op die manier mag en zal lof gebracht worden aan God de Heer, steeds opnieuw. En op die manier wil, steeds opnieuw, Maria middelares zijn voor ons, als wij, op dagen als vandaag of op alle dagen van ons leven, ons gebed via haar tot God richten. Laten we dat ook verder doen in deze viering. Amen.

Henry Vermeulen, diaken